

Džínová láska

Jakub Smolík

Oči máš jako len, já z nich bývám často okouzlen.
Vždyť jsou modrý jako nebe,
studna něhy, až mě zebe.
Takový, jó, takový, jsou oči tvý.

Horký dech, to jsi ty,
Když mě líbáš na mé malé rty.
Něžná touha, co se ztrácí,
jarní vítr, když se vrací.
Takový, jó, takový, jsi zase ty.

Ta naše láska džínová nám dvěma patří a nám se podobá.
Je jako já, je jako ty a všechny starosti, problémy, hlouposti
za nás vyřeší džínová láska, džínová láska, hm
džínová láska.

Na pláč tvůj nemám zbraň,
vždycky hladím tvoji malou dlaň.
I když slzy rosu tvoří,
naši lásku těžko zboří,
taková, jó, taková, je láska má.

Proč máš spěch, kam zas jdeš?
Ptáš se a já mohla bych říct lež,
ale nemám, proč ti lhát,
láska má je žhavej drát,
taková, jó, taková, je láska má.

Ta naše láska džínová
nám dvěma patří a nám se podobá.
Je jako já, je jako ty
a všechny starosti, problémy,
hlouposti za nás vyřeší
džínová láska, hm, džínová láska, hm, džínová láska.

Vlasy máš jako med,
někdy chladná umíš být jak led.
Když se domů pozdě vrátím,
přístí den tvou přízeň ztratím.
Taková, jó, taková, jsi někdy ty.

Nervy máš napnutý,
člověk stěží tě pak donutí,
abys vynes koš na smetí,
když mám práci kolem dětí.
Takový, jó, takový, jsi někdy ty.

Ta naše láska džínová
nám dvěma patří a nám se podobá.
Je jako já, je jako ty
a všechny starosti, problémy,
hlouposti za nás vyřeší
džínová láska, hm, džínová láska, hm, džínová láska
džínová láska, hm, džínová láska, hm